Phẩm Bất Đãi

Kinh Tăng Nhất A-Hàm (HT Thích Thanh Từ - VNC PHVN, 2022)

11. PHẨM BẤT ĐÃI 1. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà? vườn cấp Cô Độc. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: Hãy diệt một pháp, Ta sẽ tác chứng cho các thầy thành A-na-hàm. Thế nào là một pháp? Đó là tham dục. Các Tỳ-kheo, hãy diệt tham dục. Ta sẽ tác chứng cho các thay thành A-na-hàm. Bay giơ, The Ton liên noi kẹ: Bị nhiễm bởi tham dâm, Chúng sanh đọa đường ác, Hãy cần bỏ tham dục, Liền thành A-na-ham. Bấy giờ, các Ty-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 2. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ9 rừng Kỳ-đà? vườn cấp Cô Độc. Bay giơ, The Ton bao các Ty-kheo: Hãy diệt một pháp, Ta sẽ tác chứng cho các thầy thành A-na-hàm. Thế nào là một pháp? Nghĩa là sân giận. Các Tỳ-kheo nên diệt sân giận, Ta sẽ tác chứng cho các thây thành A-na-hàm. Bây giơ, Thê Tôn liên noi kệ: Bị nhiễm bởi sân giận, Chúng sanh đọa đường ác, Hãy cần bỏ sân giận, Liền thành A-na-ham. Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 3 Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-ve, rưng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: -Hãy diệt một pháp, xa lìa một pháp. Ta sẽ tác chứng cho các thây thành A-na-hàm. Thế nào là một pháp? Đó là ngu si. Thế nên, các Tỳ-kheo hãy diệt trừ ngu si, Ta sẽ tác chứng cho các thầy thành A-na-hàm. r r __ Bây giơ, Thê Tôn liên noi kê:

Bị nhiễm bởi ngu si, Chúng sanh rơi đường ác, Nên cần bỏ ngu si, Liền thành A-na-hàm. Bây giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 4. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà9 vườn cấp Cô Độc. Bây giơ, The Ton bao các Ty-kheo: Hãy diệt một pháp, xa lìa một pháp, Ta sẽ tác chứng cho các thầy thành A-na-hàm. Thế nào là một pháp? Đó là xan tham. Thế nên, này các Tỳ-kheo, nên diệt xan tham, Ta sẽ tác chứng cho các thầy thành A-na-hàm. Bay giờ, The Ton liên noi kệ: Bị xan tham làm nhiễm, Chúng sanh đọa đường ác, Nên cần bỏ xan tham, Liền thành A-na-ham. Bấy giờ, các Ty-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 5. Tôi nghe như vây: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà9 vườn cấp Cô Độc. Bay giơ, The Ton bảo các Ty-kheo: -Ta ở trong chúng này, ban đầu không thấy một pháp nào không thể hàng phục, khó được thời nghi (tiện dụng), chịu các kho báo như là tâm. Này các Ty-kheo, tâm này chẳng thể hàng phục, khó được thời nghi, chịu các khổ báo. Thế nên, này các Ty-kheo, hãy phân biệt tâm, hãy tư duy tâm, khéo nhớ các gốc lành. Như vậy, này các Ty-kheo, hãy học điều này! Bấy giờ, các Ty-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 6. Tôi nghe như vầy: Một thòi, Phật ở nước Xá-ve, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bay giờ, The Ton bao các Ty-kheo: -Ta ở trong chúng này, ban đầu không thấy một pháp nào dễ hàng phục, dễ được thời nghi, hưởng các báo lành như là tâm. Này các Ty-kheo, hãy phân biệt tâm, khéo nhớ các gốc lành. Như vậy, này các Ty-kheo5 hãy học điều này! r

Bây giờ, các Ty-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm.
***

7. Tôi nghe như vầy:
Một thời, Phật ở nước Xá-vệ, rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc.
11. PHẨM BẤT ĐÃI 57

Á • \ r-pl Á r-p /X 19 L qp y l 1 Bay giơ, The Ton bao các Ty-kheo: ở trong chúng này, nếu có một người nghĩ điều gì, Ta đều biết rõ. về sau, người này ở trong đại chúng, không vì ăn uống mà nói lời hư vọng, nhimg vào lúc khác, Ta xem thấy người này vì sanh tâm nhiễm trước, nghĩ nhớ tài vật nên ở trong đại chúng nói lời hư dối. Sở dĩ như thế, này các Ty-kheo, vì dính mắc tài vật thật là khó bỏ, khiến người đọa vào ba đường ác, chẳng được đến chỗ vô vi. Thê nên, này các Tỳ-kheo, đã sanh tâm này liên nên rời bỏ? dù người chưa sanh chớ có khởi lòng dính mắc tài vật. Như vậy, này các Tỳ-kheo? hãy học điều này! Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. ***

8. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở nước Xá-vệ? rừng Kỳ-đà, vườn cấp Cô Độc. Bay giờ, The Ton bao các Ty-kheo: -ở trong chúng này, nếu ai nghĩ rằng: "Thà mất mạng chứ chẳng ở trong chúng mà nói dối?9 ở lúc khác, Ta lại xem thấy người này sanh tâm dính mắc nghĩ nhớ tài vật, rồi ở trong chúng mà nói dối. Sở dĩ như thế, này các Tỳ-kheo? vì tài vật làm dính mắc rất là khó bỏ? khiến người đọa vào ba đường ác, chẳng được đến chỗ vô vi. Thế nên, này các Tỳ-kheo? đã sanh tâm này liền nên rời bỏ, nếu người chưa sanh, chớ có khởi lòng dính mắc tài vật. Như vậy, này các Tỳ-kheo? hãy học điều này! Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. ***

9. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở thành La-duyệt, tại Vườn Trúc Ca-lan-dà, cùng đại chúng năm trăm Tỳ-kheo. Bây giơ, The Tôn bao các Ty-kheo: Các thầy có thể thấy pháp của Đề-bà-đạt-đa thanh tịnh chăng? Ngược lại, Đê-bà-đạt-đa tạo ác sâu nặng, sẽ chịu tội nhiêu kiêp không thê chữa trị. Đối với pháp của Ta, chẳng thấy được một ngày mảy may điều lành có thể kể ra được. Nay Ta nói đầu mối các tội của Đề-bà-đạt-đa chẳng thể chữa trị. Ví như có người rơi vào cầu tiêu sâu, thân hình chìm lỉm, không một chỗ sạch. Có người muốn đến cứu vớt vi ấy lên chỗ sạch, họ xem khắp bờ hố xí và thân người đó xem có chỗ nào sạch, liền nghĩ: "Ta muốn nắm vị ấy kéo lên?9 Họ nhìn kỹ không một chỗ sạch để có thể nắm được, liền bỏ mà đi. Như vậy, này các Tỳ-kheo, Ta xem Đề-bà-đạt-đa là người ngu si, chẳng thấy chút gì đáng nhớ, sẽ chiu tội nhiều kiếp chẳng thể chữa trị. Sở dĩ như thế vì Đề-bà-đạt-đa một mực ngu si, thiên về lợi dưỡng, tạo tội ngũ nghịch, thân hoại mạng chung sẽ sanh trong đường ác. Như vậy, này các Tỳ-kheo, lợi dưỡng sâu nặng khiến người

58 KINH TĂNG NHẤT A-HÀM

chẳng đến được chỗ an ổn. Thế nên, này các Tỳ-kheo, đã sanh tâm lợi dưỡng hãy nên lìa bỏ? nếu người chưa sanh chớ khởi lòng nhiễm trước. Như vậy, này các Tỳ-kheo, hãy học điều này! Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm. *** 10. Tôi nghe như vầy: Một thời, Phật ở thành La-duyệt, tại Vườn Trúc Ca-lan-đà, cùng đại chúng năm trăm Tỳ-kheo. Bấy giờ, có một Tỳ-kheo nghe Như Lai thọ ký riêng Điều-đạt (Đề-bà-đạtđa) sẽ chịu tội một kiếp không thể chữa tri. Tỳ-kheo ấy liền đến chỗ Tôn giả A-nan, chào hỏi nhau xong roi ngoi một bên. Bấy giờ, Tỳ-kheo kia hỏi Tôn giả A-nan

rằng: Thế nào, thưa Tôn giả A-nan, Như Lai xem hết nguồn gốc của Đề-bà-đạtđa rồi sau đó thọ ký riêng cho ông ta chịu tội một kiếp không thể chữa trị sao? Lại có lý do có thể thọ ký được ư? Tôn giả A-nan nói: Lời Như Lai trọn không hư dối, thân hành với khẩu hành không khác nhau. Như Lai chân thật thọ ký Đề-bà-đạt-đa chịu tội sâu nặng sẽ suốt kiếp không thể chữa trị. Bấy giờ9 Tôn giả A-nan liền từ chỗ ngồi đi đến chỗ Thế Tôn? cúi lạy rồi đứng một bên5 bạdh Thế Tôn: Có một Tỳ-kheo đến chỗ con nói rằng: "Thế nào, thưa Tôn giả A-nan, Như Lai xem hết nguồn gốc của Đề-bà-đạt-đa, sau đó thọ ký riêng cho ông ta chịu tội một kiếp không thể chữa trị sao? Lại có lý do có thể thọ ký được ư?5\ nói như the xong bỏ đi. The Ton dạy răng: -Tỳ-kheo đó chắc là xuất gia tu học trễ muộn, mới đến trong pháp Ta chưa được bao lâu. Lời Như Lai trọn không hư vọng, tại sao lại khởi do dự? Bây giơ, The Ton bao Ton giả A-nan: -Thầy đến chỗ Tỳ-kheo ấy bảo: "Nhu Lai gọi thầy!" A-nan đáp: -Xin vâng, Thế Tôn! Bấy giờ, Tôn giả A-nan vâng lời Thế Tôn liền đến chỗ Ty-kheo kia, đến rồi, bảo Tỳ-kheo kia rang: -Như Lai gọi thầy! Tỳ-kheo kia đáp: Xin vâng, Tôn giả!

11. PHẨM BẤT ĐÃI^ 59

Bấy giờ, Tỳ-kheo kia liền sửa sang y phục, cùng A-nan đến chỗ Thế Tôn, đen roi cui lạy The Ton va ngoi mọt ben. Bay giơ, The Tôn bảo Ty-kheo kia: -Này người ngu! Thầy không tin lời Như Lai sao? Như Lai dạy không có hư vọng. Nay thây lại muôn tìm hư vọng của Như Lai? Ty-kheo kia bạch Thế Tôn: -Ty-kheo Đề-bà-đạt-đa có đại thần lực, có oai thế lớn, làm sao Thế Tôn thọ ký thầy ta một kiếp chịu tội nặng được? Phật bảo Tỳ-kheo: Hãy giữ mồm miệng của thầy, chớ để mãi mãi chịu khổ vô lượng. Bây giơ, The Ton liên noi kệ: Dạo thiền thế tục không, Rốt cuộc không giải thoát, Chẳng đến chỗ diệt tận, Trở lại đọa địa ngục. Giả sử Ta thấy Đề-bà-đạt-đa, thân có một chút pháp lành thì Ta trọn không thọ ký Đề-bà-đạt-đa chịu tội một kiếp không thể chữa trị. Thế nên, này người ngu, Ta chẳng thấy Đề-bà-đạt-đa có một chút pháp lành, vì thế nên thọ ký Đề- bà-đạt-đa chịu tội một kiếp không thể chữa trị. Sở dĩ như thế vì Đề-bà-đạt-đa ngu si, tham đắm lợi dưỡng, khởi tâm nhiễm trước, tạo năm điều nghịch ác, thân hoại mạng chung rơi vào địa ngục. Sở dĩ như thế là vì tâm lợi dưỡng nặng, làm hư hỏng gốc lành của người, khiến người không đến được chỗ an ổn. Thế nên, các Tỳ-kheo5 nêu có tâm lợi dưỡng khởi lên, liên nên câu diệt, nêu không có tâm chớ khởi tưởng dính mắc. Như vậy, này các Tỳ-kheo, hãy học điều này! Bấy giờ, Tỳ-kheo kia từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa sang y phục, cúi lạy Thế Tôn va bạch: -Nay con tự hối lỗi, cúi mong Thế Tôn rủ lòng tha thứ, vì con ngu si tạo hạnh chẳng lành! Như Lai không nói hai lời mà con ngu si khởi tưởng do dự. Cúi mong Thê Tôn nhận lời cho con sám hôi điêu cũ đê tu sửa vê sau! Thưa như thế đến ba lần. Thế Tôn dạy: Lành thay, Tỳ-kheo! Thầy biết hối hận về ý niệm của mình. Ta tha thứ cho thầy, vì thầy không hiểu kịp. Chớ đối với Như Lai mà khởi ý tưởng do dự! Nay Ta nhận cho thầy hối lỗi, sau chớ làm đến ba bốn lần. Bây giơ, The Ton liên noi kẹ: Dù có làm tội nặng, Hối lỗi rồi không phạm, Người này nên câm giới, Nhô căn nguyên tội này. Bấy giờ, Tỳ-kheo kia và bốn bộ chúng nghe Phật dạy xong, vui vẻ vâng làm.

Bốn loại A-na-hàm, Hai tâm và Hai thực (quả), Bà-đạt và Khế kinh, Người trí hãy giác tri.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.